

Быхме нѣмѣ вѣрували въ единый всемогущій Богъ, кога бы и сами нѣмѣ всемогущій были? И що мыслишъ, да ли быхме нѣмѣ имали повѣреніе въ единого премудрый, кога-то быхме съ помощь-тѣмъ на разумъ-атъ ни съ нашѣ-тѣмъ сѣдвинѣмъ найдобрѣ располагали?

Человѣче! ты много ищешъ. Твои-те желанія сѣмъ простиратъ на сички-те страны; но при сичко то-ва слабо тѣмъ щастіе-то подпомага. Много пѣти си мыслилъ, чи си вѣчъ достигналъ желанія-та си, а то сѣмъ изъ ненада поажки нѣкаккѣмъ маленкость, и на единого пѣтѣ сѣмъ видишъ далеко удалѣнъ отъ твоихъ-тѣмъ цѣль. Много пѣти си говорилъ въ себе: е, като дойде то-ва и това время, тогава щѣмъ по волѣмъ да живѣмъ, и щѣмъ да бѣдѣмъ щастенъ; а кога е това время дошло, или тѣмъ е болѣсть насмела, или сѣмъ е нѣщо друго въ твое-то домородіе неповолно догодило. Много пѣти си мыслилъ въ себе, чи си твои-те вещи въ найдобрѣ рѣдъ поставилъ, а овамо си тѣмъко тогава нѣкаккѣмъ погрѣшкѣмъ учинилъ, кога-то ти е сички-атъ трудъ осуетила. И никоги неси въ таккѣмъ рѣдъ постигалъ и получилъ онова, за кое-то си желалъ.

Но и на противъ много пѣти тѣмъ е послужило щастіе-то тамо, гдѣ-то сѣмъ неси ни надѣмъ, и гдѣ-то ты отъ твоихъ-та страна нищо неси принелъ. Много пѣти си сѣмъ надѣмъ на зло и нещастіе, и трепералъ си въ сѣрдце-то си, какъ ще да ти бѣде, кога дойде томъ страшный день; а по между това сѣмъ не надѣмъно надъ тебе разснело и щастіе-то тѣмъ не-исказано обрадокала. Много пѣти си мыслилъ, чи ще тѣмъ или онаѣмъ работа слабо ползѣмъ да ти принесе, или си мыслилъ, чи положеніе-то въ кое-то си